

„AHOL NEVEMET . . .”

B Ö N D Ö R P Á L

Negyvenhat éve hogy inkognitó
vagyok itt. Az országban ahol élek
a hivatal nem ismeri az ö-hangot
betűt. Nincsen irat olyan
ahol nevémet helyesen írták volna le.

Az így kifecamított vezetéknevemmel
egy irodalmi hős
a világirodalom legnagyobb szélhámosának
lettem a névrokona.

Ezzel – azt hiszem – nem szűnik
meg köztünk a hasonlóság:
az elmúlt majdnem öt évtized alatt
el kellett nekem is követnem
egyet s mást.

De tettem róla
hogy könnyen leleplezzenek –
tíz könyv címe fölött olvashatják
hibátlanul leírt nevémet.

Lelepleznek? Felfedeznek?
Hiúság vására! –
én csak arra vágyom
hogy olykor olyan mondatokat is
sikerüljön megfogalmaznom
melyekkel meggyőzhetném önmagam
hogy még élek.

Hogy még élek. De nem akárhol
és nem akármilyen nevet viselve.